

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialforvaltningen

Adm. direktør

Karin Storgaard, MB
Finn Rudaizky, MB

Dato 25.11.16

Sagsnr.
2016-0353611

Dokumentnr.
2016-0353611-17

Kære Karin Storgaard og Finn Rudaizky

Tak for jeres henvendelse af 17. november 2016, hvor I stiller følgende spørgsmål til forvaltningen:

1. ”Vil forvaltningen stadig fortsætte med tilbud om skibsprojekter i Caribien?
2. Af svaret til Finn Rudaizky (Se vedhæftede) fremgår det, at A´s sag er lukket, og at B pt. fortsat er anbragt i en hybel under Center for Udsatte og Kriminalitetstruende unge. Kan man herved konkludere, at formålet med skibsprojektet lykkedes i A´s tilfælde, men at Socialforvaltningen i B´s tilfælde måske også på en anden vis end skibsprojektet kunne have opnået nedenstående:
 - at B fik en pause fra det miljø, B var en del af og en pause fra sin familie?
 - en styrkelse af B´s generelle trivsel?
 - et løft af B´s faglige niveau?
3. Vil forvaltningen også fremover benytte sig af skibsprojekter, når det ikke indenfor en ”rimelig tidshorisont” er muligt at finde en egnet plejefamilie til disse unge?
4. Hvornår vurderer Socialforvaltningen, at tidshorisonten for at finde en egnet plejefamilie til disse unge bliver for lang?
5. Hvad gør Socialforvaltningen for at have et beredskab af plejefamilier i disse sager?”

Socialforvaltningens svar:

Ad 1) Vil forvaltningen stadig fortsætte med tilbud om skibsprojekter i Caribien?

Forud for en anbringelse af en ung udfærdiges med udgangspunkt i servicelovens § 140 en handleplan, der sammen med den børnefaglige undersøgelse bliver styrende for valget af anbringelsessted. En afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, herunder valg af anbringelsessted, beror derfor altid på en individuel og konkret vurdering af barnet eller den unges situation.

Direktionen

Rådhuset
1599 København V.

Telefon
33 66 33 66

Direkte telefon
33 66 24 55

E-mail
NinaEg.Hansen@sof.kk.dk

www.kk.dk

Socialforvaltningen er i henhold til serviceloven forpligtiget til så vidt muligt at anbringe børn eller unge i en plejefamilie eller i netværkspleje. Der er dog tilfælde, hvor det vurderes, at barnet eller den unge vil have størst gavn af en anbringelse på en institution. Her benytter forvaltningen af faglige og økonomiske årsager som udgangspunkt egne tilbud.

I de tilfælde, hvor forvaltningen ikke selv råder over et relevant institutionstilbud til barnet eller den unge, kan forvaltningen gøre brug af private opholdssteder, hvis det vurderes at være den indsats, der bedst imødekommer den unges behov.

Private opholdssteder dækker over et bredt spektrum af anbringelsesmuligheder. Det fremgår af vejledningen til serviceloven, at socialpædagogiske skibsprojekter kan benyttes som opholdssted.

Forvaltningen benytter sig således af skibsprojekter i de få tilfælde, hvor en ung ikke kan anbringes i en plejefamilie eller på et opholdssted, og hvor det vurderes, at den unge kan have gavn af projektet.

Som det fremgår af besvarelsen af 19. oktober, og som det også gennemgås nedenfor, benytter Socialforvaltningen sig relativt sjældent af skibsprojekter som anbringelse. Forvaltningen forventer, at dette også vil være billedet fremover.

Ad 2) Af svaret til Finn Rudaizky (Se vedhæftede) fremgår det, at A's sag er lukket, og at B pt. fortsat er anbragt i en hybel under Center for Udsatte og Kriminalitetstruende unge. Kan man herved konkludere, at formålet med skibsprojektet lykkedes i A's tilfælde, men at Socialforvaltningen i B's tilfælde måske også på en anden vis end skibsprojektet kunne have opnået nedenstående:

- **at B fik en pause fra det miljø, B var en del af og en pause fra sin familie?**
- **en styrkelse af B's generelle trivsel?**
- **et løft af B's faglige niveau?**

I A's tilfælde er det Socialforvaltningens vurdering, at anbringelsen i et skibsprojekt har bidraget til positiv udvikling hos den unge i højere grad, end det tidligere har været muligt med andre foranstaltninger. Forvaltningen tilskriver ikke alene skibsprojektet den positive udvikling, men snarere at det er den samlede sociale indsats, der har haft en positiv betydning for den unge. Det er således forvaltningens vurdering, at indsatsen op til anbringelsen i skibsprojektet, indsatsen under anbringelsen og indsatsen efter anbringelsen samlet har haft en positiv betydning.

I B's tilfælde var forvaltningens vurdering, at anbringelse på et skibsprojekt var det bedst egnede tilbud, der var til rådighed i forhold til at tilbyde en fast struktur samt undervisning og praktisk læring, der passede til den unges niveau.

Det er forvaltningens vurdering, at det faglige og personlige udbytte, som B fik under sit ophold på skibsprojektet, har været medvirkende til, at B i dag kan bo i en hybel. En hybelanbringelse stiller større krav til den unges selvstændighed end andre typer anbringelser. Forvaltningen kan ikke udelukke, at en lignende effekt kunne have været opnået med andre foranstaltningstyper, men på tidspunktet for anbringelsen var den faglige vurdering, at et skibsprojekt var den mest relevante anbringelsesform.

Ad 3) Vil forvaltningen også fremover benytte sig af skibsprojekter, når det ikke indenfor en "rimelig tidshorisont" er muligt at finde en egnet plejefamilie til disse unge?

Jf. forvaltningens svar på spørgsmål ét så beror valget af anbringelsessted til et barn eller en ung altid på en konkret og individuel vurdering.

I de tilfælde, hvor det ikke umiddelbart er muligt at finde en plejefamilie, der matcher den unges behov, og hvor forvaltningen ikke selv råder over et anbringelsessted, der er egnet til den unge, vil forvaltningen gøre brug af private opholdssteder. Her kan et godkendt skibsprojekt være en mulighed i de få tilfælde, hvor det kan matche den unges særlige behov.

Forvaltningen kan ikke generelt afvise at bruge skibsprojekter, såfremt disse er godkendt af socialtilsynet og søfartsmyndighederne. Det følger således af lovgivningen, at forvaltningen altid skal lave et konkret og individuelt skøn af, hvad der i den enkelte sag er det relevante anbringelsessted. Forvaltningen må ikke sætte skøn under regel og have en fast regel om, at skibsprojekter ikke anvendes. Forvaltningen skal derfor altid ved en anbringelse tage stilling til alle godkendte anbringelsesmuligheder og vurdere individuelt, hvad der er det bedst egnede sted for barnet eller den unge.

Kommunen må dog gerne have en politik og faglige retningslinjer, som der skal lægges vægt på ved valg af anbringelsessted. Af faglige grunde vægtes anbringelser i familielignende miljøer højt samt anbringelser, hvor barnet eller den unge kan opretholde tilknytning til skole og netværk. På den baggrund undgås i videst muligt omfang anbringelsessteder som skibsprojekter.

Ad 4) Hvornår vurderer Socialforvaltningen, at tidshorisonten for at finde en egnet plejefamilie til disse unge bliver for lang?

Forvaltningen har ikke en fast tidshorisont indenfor hvilken, der skal være fundet en egnet plejefamilie. Når den rette plejefamilie skal

findes til en ung, er det afgørende, at både plejefamilie og den unge ser det som et godt match. Det er derfor centralt, at den unge ønsker en anbringelse i en plejefamilie og tager aktivt del i samtaler med en mulig plejefamilie.

Det tilstræbes altid, at tidshorisonten ikke bliver for lang. Hvornår en tidshorisont bliver for lang afhænger af den konkrete situation. For nogle unge vil en uge være for lang tid, mens andre kan vente længere tid på det rigtige match. I de sager, hvor en ung skal vente på det rigtige match, har forvaltningen fokus på, at den unge er i et relevant midlertidigt tilbud, der kan understøtte en positiv udvikling hos den unge.

Ad 5) Hvad gør Socialforvaltningen for at have et beredskab af plejefamilier i disse sager?

For at sikre et varieret udbud af plejefamilier har forvaltningen de seneste år haft et stort fokus på at rekruttere en bredere vifte af kvalificerede plejefamilier, der kan rumme unge med forskellige behov. Forvaltningen har blandt andet haft plakatkampagner, været aktiv på de sociale medier og i pressen i forhold til at rekruttere nye plejefamilier.

Ligeledes har forvaltningen etableret forskellige typer af plejefamilier, eksempelvis forstærkede plejefamilier, mentorfamilier og fritidsfamilier. Derudover har forvaltningen fokus på at sikre gode rammer og vilkår for plejefamiliernes arbejde blandt andet gennem løbende supervision, kurser mv.

Venlig hilsen

Nina Eg Hansen